

GENUS TACHYTA

soort 144

Verwant aan *Tachys*, vertegenwoordigd door een zeer kleine soort, 2–3 mm.

Areaal

Wereldwijd ca. 20 soorten, waarvan twee in het Palearctische gebied en één in Europa (KRYZHANOVSKIJ IN PREP).

Oecologie en biologie

Als *Tachys*, zie soortbespreking. Niet in vangpotten.

Taxonomie

Werd vroeger tot *Tachys* gerekend, maar tegenwoordig algemeen als apart genus gezien (FREUDE ET AL. 1976, LINDROTH 1985).

144 *Tachyta nana***Areaal**

Holarctische, circumpolaire soort, boreomontaan. In een groot deel van Europa, behalve op de Britse Eilanden en in het overgrote deel van Noorwegen. Ook in Noord-Afrika, op de Canarische eilanden (MACHADO 1992) en in Noord-Amerika. **Areaalkarakteristiek:** 5, Nederland: marginaal.

Voorkomen

In Nederland slechts drie oude waarnemingen, en één recente. Niet op de Britse Eilanden en in Denemarken. In Noorwegen zeer beperkt, meer verspreid en algemener in Zweden en Finland (LINDROTH 1985). In Duitsland in het laagland goeddeels ontbrekend en in het middelgebergte uitgesproken schaars, alleen in het Alpenvoorland en de Alpen algemener (HORION 1941). Barndt et al. (1991) zetten de soort op de Rode Lijst voor de omgeving van Berlijn. In Baden-

Württemberg komt de soort voor, maar krijgt hij geen speciale status (TRAUTNER 1992B). In Zwitserland verbreid, behalve in de hoogste gebieden (MARGGI 1992). In België eveneens van slechts drie vindplaatsen bekend (DESENDER 1986).

Status: onvoldoende gegevens (DESENDER ET AL. 1995). Over het gehele omliggend gebied genomen waarschijnlijk als zwerver aan te merken. Het bestaan van goede populaties is bij ons twijfelachtig.

Oecologie

Corticol. Onder losse schors van omgevallen bomen, op de bodem. Vooral op zonnige plaatsen, soms in aantal (BURMEISTER 1939, LINDROTH 1985). Het betreft hier schors van zowel sparren en dennen, als van eiken en beuken. Waarschijnlijk alleen in schors waarin de gangen van schorskevers (Scolytidae) aanwezig zijn (LINDROTH 1945). Ook in boomstronken op zonnige plaatsen. Voor Zwitserland gaf Marggi een hoogteverspreiding aan van heuvelland tot montaan, ca. 1450 m.

Vangpotten. Niet gevangen.

Plaat 11:3

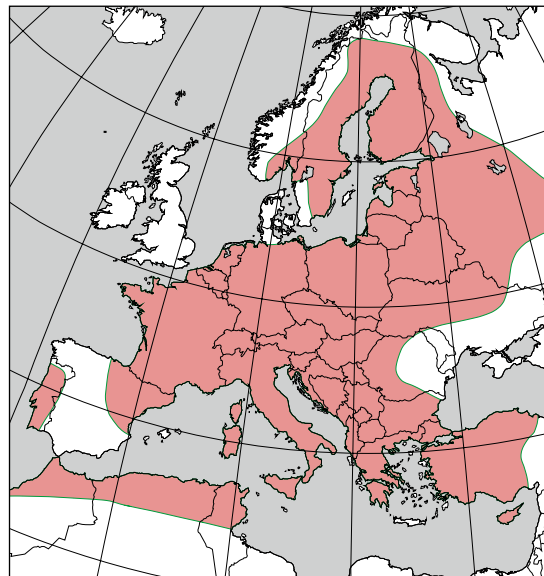
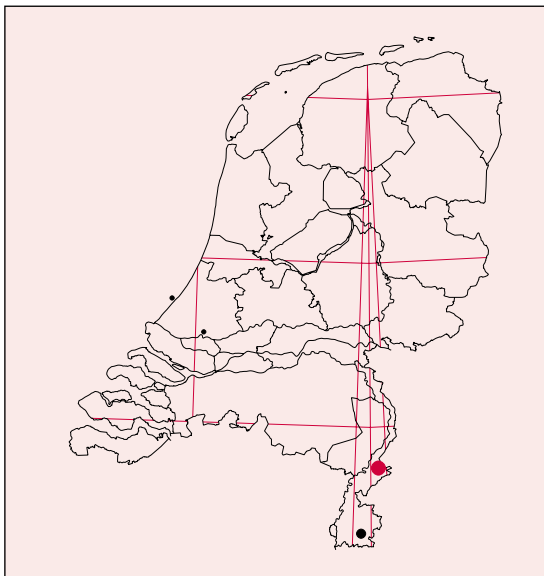
Biologie

Dagactief. Voortplanting in het voorjaar. Jonge dieren in de herfst. De larve is nog niet beschreven, maar Lindroth (1985) meldde dat zowel de larven als de adulten prederen op de larven van schorskevers. Burmeister (1939) noemde als prooidieren kevers van de genera *Scolytus*, *Blastophagus* en *Ips*. Marggi (1992) vermeldde echter dat het voedsel voornamelijk zou bestaan uit de uitwerpselen en lege larvehuiden van de genoemde schorskevers en bovendien uit springstaarten (Collembola). Larve onbekend.

Dispersie: macropteer. Over het vlieggedrag en de kwaliteit van de vliegspieren is niets bekend.

Bedreiging

Onvoldoende gegevens. Zeer zeldzame soort, niet bruikbaar als indicator.

144 *Tachyta nana*